

Հմբ.
 Ընծայեց յօգուտ շինութեան աղիւս
 և եղէկ հինգ մանէթի. 5
 5 Ի կտակաւանդութենէ հանդուցեալ
 Սուսան Սարգեանի ստացաւ ձե-
 ոամբ բարեպաշտ եղբորորդոց իւ-
 րոյ Ստեփանայ Բաղդասարեան 50
 6 Պ. Մէհրապ Օրտուխանեան 5
 7 Միթիթար Տէր Ստեփաննոսեանց 3
 8 Աղաղիւլ Աւետեան Շիրաքեանց 3
 9 Յովհաննէս Մարգար. Բեկայեանց 2
 10 Յովաննէս Պետր. Գուլգարեանց 2
 11 Մնացական Մ. Ա. Ծաղղեանց 1
 12 Ստեփան Մելքումեան 1
 13 Բաղալ Այլանջայեան 1
 14 Բաղալ Գօլուեան Կրատեանց 1
 15 Ահարօն Շահպաղեան 1
 16 Առդի պրի կին Գիւլջանեանց 2
 17 Բանաւուչ և Խանում Ստեփանեան 1
 18 Ազան Խանամիրեան 1
 19 Մահտ. Նաղլու Տէր Ստեփանեանց 1
 20 Շահնարաթ Տէր Օհանեան 1
 21 Նուէրք անյայտ ևս 4
 Մահտեսի Ստեփան Օհանեան նո-
 ւիրեց 2 փայտ՝ հաշուելով զրամ 4
 Ներկայ 1870 ամի անցեալ նոյեմ.
 ամսուց սկսուած սահմանեցաւ կարգ
 մեր օրինակատար քահանայից մէջ
 ի դէպս օրինակատարութեան ան-
 շուշտ հետևողութեամբ ըստ չափու-
 կարողութեան մեր ժողովրդոց ստա-
 նալ յօգուտ ևս Գպրոցին։
 22 Մկրտութիւններից, ննջեցելոց և
 Պսակատէրներից մի ամսուայ մի-
 ջրոցին զոյացաւ նուէրք 1 30
 Ընդ ամենի գումարն լինումէ 139 62¹/₂

Յոյսով բարեւոյ ծախսոց է վերայ նոյն Գպրոցին
 թոյնս Բեռլինայ

Արժանի
 Տն. Կոյ.

Հմբ.
 1 Բոլոր շինութեան մասին, թէ նիւ-
 թերի և թէ վարպետների և մը-
 շակների՝ ընդ ամենն 74 35¹/₂

Հմբ.
 2 Զորս հատ զրասեղան շինելու տախ-
 տակների՝ փայտերի՝ բւետների և
 վարպետների, ևս մի հատ դռան
 դին տուաւ ընդ ամենն 34 35
 3 Մի հատ զրատախտակի 2 50
 4 Պատուհանի՝ շուշէքի և կաւճի 4 65
 5 Մի հատ հնոցի շինութեան իւր
 պարագայիւքն ընդ ամենն 13 35
 Բոլոր ծախուց գումարն եղև 129 20¹/₂
 Ծախքն մուտքից իրաց բար-
 ձաւ և մնաց ձեռաց 10 42

(12. և 13. Բն-էրէն Տնայորդ։)

Ինաստ ինաս (յամառութիւն) է, անունս քօռ
 (կոյր) Մուրատ է։
 Ինձ տես, քեզ ողորմիր։
 Իմ տանս ծառայն եմ, ուրիշի աղայն։
 Ինձ չէ հաւատում, իշին է հաւատում։
 Ինը չտուած՝ տասը ձեռք չի՝ ընկնիր։
 Ինչ եմ անում աշխարհի հարստութիւնը, երբ
 կոշիկս նեղ է ոտքիս։
 Ի՞նչ տամ, որ մի բարի խօսիս։
 Ինչ տեղ փորդ չի կշտանալ, անօթութիւնդ մի՛
 յայտնել։
 Ի՞նչ ես անում՝ զործը զործիցն անց է կացել։
 Ինչ տալիս ես ձեռքով, նա գալիս է քեզ հետ։
 Ինքնիրան վայր ընկնողը չի լաց լինում։
 Իշին ասեն աչքալոյս՝ քեզ քուտիկ է եղել. ա-
 սաց՝ խոտը առջևիցս պետք է առնէ՝ և ոչ բւ-
 ոը շաղակիցս։
 Իրա յարգը չիմացողը՝ պլոց յարգը ի՞նչ կիմա-
 նայ։
 Իրան գլուխը չի կարում կապել, կերթայ հարս-
 նետունը հարսի գլուխը կապելու։
 Լուի համար կարպետն ես վառում։
 Խաբվանք դէմուրչիմ (երկաթագործ) սիրեցիւք,
 օխտը տարի մուր շոնցիւք։
 Խաշինն ասաց տակս ոսկի է, շերեփն ասաց ես
 ուսկից կուգամ։
 Խեղքը հաստիւմը չէ՝ դիտումն է։